

LÁMPÁS

A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

A Lámpás újság minden kedves olvasójának áldott karácsonyi ünneplést kívánunk! Az Úr Jézus, Isten Fia, megszületett értünk, hogy keresztáldozati Bárány-áldozat legyen minden ember bűnéért! Ezért mondunk Neki köszönetet karácsonykor.

Szerkesztőség

Hálaadó istentisztelet keretében ünnepeltük meg templomunk fennállásának 125 éves évfordulóját. Nyilas Zoltán esperes úr igehirdetését követően, Millisits Máté művelődéstörténész előadását hallgathattuk meg, melyben a 125 éves templom történetét mutatta be, ezt követően Dr. Tatai István Tokay István templomépítő lelkipásztor életét ismertette. Az alkalomra egy gyülekezettörténeti kiállítás is készült.

TANÍTÁS

Mi is a kenózis?

(Fil 2,1-13 és 4,1-9)

A *kenózis* kifejezés a bibliai görög szövegben azt jelenti, hogy Jézus ideiglenesen lemondott örök kincseinek egy jelentős részéről értünk. A szó maga *megüresítést* jelent, vagy akár *önkorlátozásnak* is értelmezhetjük. Az Úr megalázta magát értünk, hogy beilleszkedhessen emberi világunkba. Mit jelenthetett ez az önkorlátozás az Úr számára?

Jézus elhagyta örök otthonát

Jézus értünk mondott le örök és csodálatos tartózkodási helyéről, a mennyről. Az Úr így szólt erről Galileában: Én vagyok az a kenyér, amelyik „a mennyből szállt le” (Jn 6,51). Jézus ezt irántunk tanúsított szeretetből tette úgy, hogy közben mennyei honvágya soha nem távozott el tőle. Az útja végén elmondott főpapi imádságában szinte ma is hallhatjuk mindenkori hazakészülődésének lüktetését: Most hozzád megyek, Atyám! – Mintha ezt mondta volna: igen, jövök már, hogy ismét otthon lehessenek Nálad (Jn 17,11).

Jézus tehát ideiglenesen a földre költözött. Egyik énekünk ezt így mondja: „Elhagyá gazdagságát, véghetetlen (végtelen nagy) országát, hogy érettünk adja önmagát...” (RÉ 318:3).

Jézus önként hagyta el otthonát értünk, s egy olyan új helyre költözött, amely születésekor egy istállót, később pedig a kietlen júdeai pusztát, tehát az ördögi kísértés helyszínét is jelentette. Egy olyan országba érkezett, amelyből már születése első évében menekülnie kellett. Később Jézus arról is szólt, hogy a madaraknak van fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania (Mt 8,20).

Jézus lakcímváltozása egy új és idegen életformát jelentett. Majd eljött az a gyötrelmes perc is, amikor nemcsak tanítványai hagyták el, hanem bezárult felette az ég is, hiszen az Atya is elfordult tőle.

Ezen a ponton, mintha már hallanánk is Pál apostol két Filippiben élő vitatkozó hölgyhöz intézett kérdését: Kedves Evódia és kedves Szüntükhé! Értitek-e ezt az üzenetet? Ismeritek-e a jézusi indulatot? Az Úr értünk annyira megüresítette magát, hogy minden természetes isteni jogáról lemondott értetek is, hogy megtaláljuk a megbocsátás útját!

Jézus hátrahagyta gazdagságát

Ő a menny és a föld ura volt. A 2Kor 8,9-ben ez áll: „ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét: hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek...” Úgy képzelj el, hogy Ővé volt a mindenség, mégis értünk egy szegény családban született meg. Pogány bölcsek ajándékaira szorult, és felnőttkorában is többnyire asszonyok adományából élt.

Jézusnak nem volt háza, sőt még egy saját számmal sem rendelkezett, melyen bevonulhatott volna a nagy napon Jeruzsálembe. S amikor meghalt, még a kevés személyes tulajdonát, tehát felső és alsó ruháját, saruját és fejkendőjét is elvették tőle.

A királyok Királya így halt meg. Látjátok-e Őt, ti vitatkozó Szüntükhé és Evódia? Az Isten Fia szomjasan és meztelenül ott szenvedett a kereszten, hogy ti is megbékéltsgben éljétek!

(Részlet Tatai István: Szentnek nevezik című könyvéből, 66-69)

HÁLAADÁS ÉS BESZÁMOLÓ

Hatvani Keresztény Fesztivál 2023

Istennek adunk hálát, hogy az idén is megtarthattuk a Keresztény Fesztivált Hatvan város főterén. Öt helyi közösség fogott össze pünkösd előtt a közös evangélikációs szolgálathoz.

Meghívott igehirdetőnk Mike József baptista lelképásztor volt, aki saját dalaival mondta el az idei fesztivál üzenetét: szükségünk van a Lélek gyümölcseire!

A gyermekek számára izgalmas, interaktív programokkal mutattuk be az egyes sátraknál a Lélek gyümölcseit. Végül pedig egy *flash mob* keretén belül hívtunk mindenkit egy örömtáncba. Zárásként a kisgyermek egy bábelőadást is láthattak.

A programok mellett evangélikáció és lelkigondozó munka is folyt. A testvérek beszámolói alapján többen lelki gyógyulásokat élhettek át, és komoly belső gátak szakadtak fel Isten kegyelméből. A Szentlélek minden felekezet szolgálatában aktívan munkálkodott, s voltak, akik átadták életüket az Úr Jézus Krisztusnak.

Köszönjük Horváth Richárd polgármester úr és Hatvan város Önkormányzatának a segítő közreműködését és minden szolgáló testvér munkáját. Isten áldja meg Petrovics Gusztáv presbiteri munkatársunkat, aki 2023-ban is igen sokat tett az alkalom sikeréért.

Legfőképp mennyei Atyánknak adunk hálát, aki jó idővel és szeretetével ajándékozott meg minket ezen a napon!

Média Misszió

Parakletos Családi és Ifjúsági Konferencia

A Parakletos Alapítvány szervezésében gyülekezetünk tagjai is szép számban vehettek részt a Családi és Ifjúsági Konferencián Balatonszárszón. Délelőtt a Szentlélek gyümölcseiről hallottunk, este pedig Józsué könyvének feldolgozását folytattuk.

Már a megérkezéskor érezni lehetett az Úr kedves jelenlétét, amely a Szentlélek által egyre jobban kiáradt a családi tábor folyamán. Sokan tehették le terheiket, lelkileg gyógyultak, és elkötelezték magukat Jézus Krisztus mellett. A gyermekek is számos izgalmas foglalkozáson vettek részt. Kiscsoportos beszélgetések keretében mélyítettük el a hallottakat, és építettük egymást a hitben. Hazatérve feladatunk marad, hogy tovább vigyük a Lélek által mindazt, amit kaptunk.

Hálásak vagyunk a SDG Konferencia Központnak a szállásért és a vendéglátásért. Köszönjük a Take Heart, a Talentum táncscsoport és a Sófár dicsőítő csapat felemelő és Istenre mutató szolgálatát, a technikus csapatnak pedig a nagyszerű eszközpark felépítését és kezelését.

Köszönjük a gyermekek között vállalt szolgálatokat és az igehirdetők tanításait. Hálásak vagyunk a Parakletos Alapítványnak a szervezésért és munkájukért! Mindenkinek köszönjük, aki bármilyen módon tett valamit azért, hogy ez a konferencia békességben mehessen végbe. Ugyan történtek balesetek és technikai-műszaki problémák is a tábori napok alatt, de ezen események is csak abban segítettek minket, hogy egyre jobban tanuljuk meg kifejezni gyakorlati szeretetünket egymás iránt, és türelmes szívünk legyen.

De hát pontosan erről, tehát a Lélek gyümölcseiről tanultunk a nagyszerű napok alatt! Legfőképpen a mi mennyei Atyánknak adunk hálát, aki megáldotta és megőrizte e családi táborunkat.

Média Misszió

Gyermektábor Hatvanban

Ha nyár, akkor gyermektábor!

Gyülekezetünk hosszú évek óta szervezi meg nyári napközis gyermektáborát augusztus második hetében. A tábor célja, hogy a gyerekek hallják az evangéliumot, méghozzá játékos, aktív és készségfejlesztő formában. A tábor idei címe a napi igemegértés fontosságáról szól: Minden napra kell egy kulcs!

A záró alkalmon a csapatok, tehát a "családok", bemutatták a szülőknél és vendégeknek, hogy mit tanultak a héten.

Táncsal, bábjátékkal és drámai színdarabbal adták elő a mindennapjainkat érintő üzeneteket, melyek gyermeknek-felnőttnek egyaránt útmutatóként szolgálhattak. Végül a táborozók szorgalmát jutalmaztuk. A gyűjtött pecséteket kincsekre, tehát ajándékokra válthatták be.

Köszönetünket fejezzük ki az ifi segítőknek, az adományozóknak és mindenkinek, aki bármilyen módon segítette, hogy ez a tábor létrejöhesse. Mindenek felett Mennyei Atyánknak adunk hálát, hogy a tábor valóban békében és szeretetben folyt végig, jó időjárás mellett.

Reméljük, hogy a gyermekek olyan lelki magvakat vihettek magukkal, melyek családjaikban idővel lelki fává nőnek az Úr Jézus dicsőségére!

Média Misszió

Énekszóval zengve

Az Immánuel kórust jól ismerjük, hiszen már négyszer is meglátogattak bennünket. Ennek a misszióknak sok háttér munkája is volt, de az Úrért szívesen vállaltuk férjemmel együtt. Az Úr szent legjével bátorított engem:

„nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem könyörülő Istené.” (Róm 9, 16).

Tudtam, hogy az Úr fogja kézben tartani az egészet, nekünk csak a könyörülő Istenben kell bízunk. Egységet éreztem a szervezésben. A testvéreim szívesen segítettek minden lépésben. Ha nem segítettek volna, nem tudtuk volna megcsinálni. Így Hatvanon kívül Veresegyházon, Újszászon, Tótvázsonyban, Veszprémben és Budapesten koncertezhetett a kórus. Ők odaadó szeretettel jöttek és színvonalas koncerttel készültek.

A magyar nyelvű dicsőítéstől mindenki meghatózott. Számomra nagyon megérintő volt az utolsó nap. Hatvani templomunk tele volt emberekkel, és ének zengett a menny felé. Azt mondta a karmester, hogy ez a templom olyan, mint Noé bárkája, amely az özönvíztől megmentette az emberiséget és az állatokat. Töltse be a gyülekezetünk és templomunk a bárka megmentő szerepét! A kórus és a gyülekezet is sírt a dicsőítés alatt. Mintha egy mennyei összejövetelen vehettünk volna részt.

Délután a budai várnál is volt éneklés. Amikor a Mátyás templom melletti téren is felhangzott az énekszó, tömegesen gyűltek össze az emberek. Nemcsak a templomban hangzott fel a dicsőítés, hanem a szabadban is, hogy mindenki meghallja: Jézus az Úr, Ővé a dicsőség! Könyörülő Istenünknek adok hálát!

Jang Bokyeung

Presbiterválasztás 2023

2023. október 29-én presbiteri tisztújítást tartott gyülekezetünk. A Bibliában Mózes könyveitől kezdve a Jelenések könyvéig, gyakran olvasunk a vénekről. A presbiterek olyan személyek, akik belső és külső elhívást kapnak a közösségi szolgálatra. Pál apostol hangsúlyozza, hogy a lelki előjáróknak fokozottan gondot kell viselniük magukra, családjukra és Isten nyájára is. Tisztességük az, hogy olyan megkérdendő és felelős emberek, akik példaképei a nyájának (1Pét 5,3). Pál apostol kitér arra is, hogy a presbiter anyagi területen is tiszta. Nem nyerészkedő és mindenben megbízható.

Közgyűlésünk a következő személyeket választotta meg:

Tiszteletbeli presbiterek lettek: Cséke Nelli (Jobbágyi), Fehér Sámuelné (Pásztó), Hornyák Miklósné (Jobbágyi) és Juhász Alfonz (Hatvan). Szívből gratulálunk ehhez a megtiszteléshez és kívánjuk, hogy amennyire erejükből telik, folytassák szolgálatukat a saját helyükön.

Presbiteri szolgálatot a következő hatéves ciklusra a következő testvérek kaptak: Jang Bokyeung, Májer László, Petrovics Gusztáv, Tóth László, Dr. Papp András, Tóth Zoltán, Gazdáné Gulbicka Izabella, Molnár Dénes, Tatai Máté, Kollár László, Nagy Zsuzsanna, Tardi Mária, Bánkutiné Földi Mónika, Éger Botond, Kis Zsoltné.

Pótpresbiterek lettek: Tóth Katalin. Polácsik Anna, Petrovics Gusztávné és Szabó Ilona.

Örömmel, hogy Tóth László testvérünket a közgyűlés teljes egyhangúsággal főgondnokká választotta.

Isten áldását és sok örömet kívánunk testvéreink munkájához! Szeretettel gratulálunk!

Dr. Tatai István
lelkipásztor

Hálaadás és visszatekintés

Az Úr jóvoltából ez az év is békeességben telt. Gyülekezetünk lelkiekben gyarapodott és új testvérekkel bővült. Hála ezért az ÚR szeretetének, lelkipásztoraink és hittanáraink odaadó, fáradhatatlan munkájának. Fölemeltük és dicsőítettük az Úr nevét minden hatvani és szórványistentiszteleten, gyerekórán, egyéb gyülekezeti alkalmakon, táborokban, a Keresztény Fesztiválon, a mindennapi életünkben, így otthon és a munkahelyünkön is.

Hálát adunk a konfirmáción fogadalmat tett testvérek életéért, hitéért, aktív szolgálatáért.

A Parakletos Alapítvány által szervezett konferencián, a balatonszárszói SDG üdülőben, gyülekezetünkől sokan vehettünk részt. Együtt mélyülhettünk el az ÚR imádatában, tanításokon, beszélgetéseken, imaalkalmakon vehettünk részt. A gyerekek számára is áldott foglalkozások voltak.

Hálaadó istentisztelet keretében ünnepeltük meg a Hatvani Református Templom fennállásának 125 éves évfordulóját. Nyilas Zoltán esperes úr igehirdetését követően, Millisits Máté András művelődéstörténész előadását hallgathattuk meg, melyben a 125 éves templom történetét mutatta be a híveknél, ezt követően lelkipásztorunk Tokay István templomépítő lelkipásztor életét ismertette.

Ez az év volt a gyülekezeti tisztségviselők, presbiterek, pótpresbiterek, gondnok és tiszteletbeli presbiterek választásának éve is. Köszönet gyülekezetünk presbitereinek aktív, odaadó szolgálatáért. Az ÚR áldását kívánjuk a közgyűlés által megválasztott új tisztségviselőkre.

Nagy öröm, hogy az Immanuel Kórus újra ellátogatott hazánkba, gyülekezetünkben is hallhattuk énekeiket, dicsőítésüket.

A Református Szeretetszolgálatral együttműködve egész évben újra lehetőség nyílt arra, hogy Petrovics Gusztávné az egyházi közmunkaprogram keretében munkálkodjon gyülekezetünkben. Köszönetünket fejezzük ki szolgálatáért.

Sikerült megvalósítanunk a korábban eltervezett missziós és felújítási terveinket is.

Mindezekhez természetesen szükség volt lelkipásztoraink, hittanáraink és gyülekezetünk tagjainak odaadó lelki és fizikai munkájára, melyért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani. Külön köszönet illeti azokat a testvéreket, akik rendszeresen imádságban hordozzák gyülekezetünket és szórványainkat. Megköszönjük a szórványmunkások, a gyerekmunkások, a kórusban éneklők, a dicsőítésben résztvevők, a bábozók, a takarítók, a kertrendezők, a látogató csoport, a felújításokban szorgoskodók, a Kékkereszt csoportunk, a különböző missziós munkákban tevékenykedők áldozatos munkáját.

Egyházközségünk Presbitériuma köszönetét fejezi ki mindazon testvéreknek, akik befizették az egyházfenntartói járulékot, anyagilag támogatták gyülekezetünket, hiszen ennek köszönhetően pénzügyi téren is biztosított Egyházközségünk működése a megnövekedett kiadásaink ellenére is.

Nagy hála és köszönet van szívünkben dicsőítő csapatunk minden szolgálatáért.

Mindezekért hálát adva az Úrnak, reménységgel indulunk a következő évnél, várva a lelki ébredést, megújulást. Kérjük a kedves Testvéreket, hogy továbbra is viseljék szívükön gyülekezetünket, szórványainkat!

Áldás és békeesség!
Tóth László, főgondnok

BIZONYSÁGTÉTELEK

Konfirmandus bizonysgtételek

A konfirmációra készülő fiatal írhat egy levelet Jézusnak, amelyben megvallhatja bűneit az Úrnak. A levelet imádság után elégetjük a parókia udvarán. Ezt követően a konfirmálók egy esszét is írnak ezzel a címmel: TÖRTÉNETEM ISTENNEL. Az ideai történetek nagy részét a Vigasztaló újságban már közöltük, de kettőt hagyunk a Lámpás számára is:

Mint a tékozló fiú

Hívó családba születtem és élő gyülekezetben nevelkedtem fel. Így már gyermekkorban hallottam Istenről. Ismertem a bibliai történeteket, vasárnapról vasárnapra pedig igeverseket is tanultunk.

Fiatalként nem tudtam elképzelni az életem máshogy, mint ahogy azt szüleimnél és a gyülekezet családjainál láttam.

Ahogy teltek az évek, egyre inkább mégis úgy éreztem, hogy nem úgy alakulnak a dolgaim, mint ahogy elképzeltem. Míg másoknak természetes egymásutánban jöttek az élet velejárói, nálam minden „befékezett”, valahogy mindennek a nehezebb oldalát fogtam meg.

Dolgaimat rosszul kezeltem, s egyre inkább kifele nézegettem a világ felé. Úgy láttam, hogy ott minden egyszerűbb. Lázadoztam, és lassan Istentől is eltávolodtam. Aztán egy nagy ugrással mindent magam mögött hagyva, elindultam a saját utamon. Igyekeztem beilleszkedni a világba, úgy élni, mint mások, korlát, szabály, törvény és természetesen akkor már védelem nélkül. Az emberekbe vetett bizalmam és hitem sorban csödöt mondott. Jelentkezett a félelem, az aggodás, a kilátástalanság és az ide-oda kapkodás. Ha a rossz irányba indulunk, az meggy segítség nélkül is...

A tékozló fiú történetéhez hasonlítom a magamét, aki elindult megvalósítani önmagát. Nagy tervekkel elhagyta az Atya közelségét, segítségét, védelmét és tanácsait. Egyre messzebbre és egyre rosszabb helyzetbe jutott. Aztán amikor nagy lett a baj, már azzal is kiegyezett volna, ha az Atya házában a bérések közül lehetne valaki.

Valahogy így léptem be én is a hatvani református templomba. Arra gondoltam, hogy valami talán nekem is leesik Isten asztaláról, egy kis örömmorzsa, vagy egy kis békeesség. Azonban az Úr már várt itt rám, méghozzá tárt karokkal. Ahogy a tékozló fiúnak az Atyja nemcsak valamit, hanem mindent adott, úgy történt ez velem is.

A mi Urunk nem végez fél munkát, csak várja, hogy hazatérjünk, s nála egészzé lehet az életünk. Az én bűneimért is már rég megfizetett, csak várta, hogy kérjem a bocsánatot. Hetekig hoztam a bűneimet a kereszti alá. Az is sok időbe telt, mire megértettem, hogy el is engedhetem a terheket, felszabadulhatok, Isten elvette a vádlást. Gyermekévé fogadott, és úgy is bánik velem.

Az imádságaimra adott válasza az új élet, amit tőle én is megkaphattam. Új szívet adott nekem, elvette a csúnya beszédet, megváltoztatta a vágyaimat, az igényeimet és átforgált. Túlaradó öröm és békeesség költözött a szívembe az aggodás, a félelem és a kilátástalanság helyére. Akivel csak beszéltem pár szót, nem tudtam hallgatni. Mondanom kellett, mint a samáriai asszonynak is: Találkoztam a Messiással, Ő az, aki elmondott mindent, amit tettem.

Éheztem Isten Igéjéért, ezért elkezdtem jární istentiszteletre és minden nap olvasom Igéjéért, hálát adok, és a segítségét kérem. Új és új lendületet ad az életemnek, formál és alakít akarata szerint.

A régi barátok eltűntek, de kaptam lelki barátokat, családot, testvéreket, akik imádkoznak értem. Ezen az új úton akarok maradni. Vannak harcok, de Isten mindig tudja, hogy mire van szükségem.

Szeretném továbbadni másoknak is ezt a jó hírt. Arra kérem az Urat, hogy segítsen úgy beszélgetni embertársaimmal, hogy ne idegenkedjenek a hittől és Istentől, hanem tudjam közel hozni hozzájuk életemmel és újjászületésemmel Isten szeretetét. Szeretném megmutatni, hogy bár ugyanazokkal a feladatokkal éljük mindennapjainkat, azonban Isten közelségében a sötétség eltűnik. Helyette öröm, békeesség, világosság, biztonság és hűség van, minden, amit a világ nem tud adni.

Ez a konfirmáció fontos mérföldkő az életemben, az ördög sokat harcolt, el akart gáncsolni, de áldom az Urat, az én mindenható Atyámat, hogy kimondhatom, megvallhatom, fogadást teszek, hogy én és az én házam népe, az Úrnak szolgálunk.

Fazakas Tünde, Hatvan

Történetem Istennel

Amióta az eszemet tudom, mindig is szokás volt elalvás előtt imádkozni. Az én anyukám karjába vett és együtt mondtuk felváltva a Miatyánkot.

A dédimamámtól megörökölt harangozóságot anyukám szülőfalujában, Alsódobszán a mamám folytatta. Istenről és Jézus életéről innen szereztem tapasztalatot, az alsódobszai református templomból. A megszentelt úrvacsorai kenyérből így még én is ehettem, amit a maroknyi gyülekezet nem fogyasztott el.

Tanulmányaimat az általános iskolában egyházi úton kezdtem Pásztón, a Magyar Szentek Római Katolikus Általános Iskolában. Itt minden héttindítás emlékeztetett arra, hogy Jézus tanításait érdemes követni. Megtanultam rendszeresen imádkozni napi szinten a tanárainnal és osztályközösségemmel együtt.

Az egyik rajzpályázaton az iskolai hittantanárom megkért, hogy rajzoljuk le a teremtés történetét. A legfontosabb és legkedvesebb nekem az ember teremtésének jelenete volt. Akkor még nem tudtam, hogy mi a bűn. De onnan kezdve, ahogy olvastuk a bibliai történeteket, rájöttem, hogy az ember sajnos követ el hibákat manapság is, mint a több ezer éves történetekben. Én sem vagyok makulátlan. Szoktam vétkezni mulasztással, elfelejtek valamit, és néha a kamaszság is kihozza belőlem a türelmetlenkedést. De Jézus követése és tanításai megnyugtatóak számomra, mert útmutatásul szolgálnak. Hálás vagyok Istenemnek, hogy olyan családom van, amelyben mindenki támogat engem, hogy az életemet keresztyén elvek szerint éljem. Jézus halála számomra azt jelenti, hogy megszabadulhatok a bűntől. Hiszem, hogy Ő értem is meghalt a kereszten és helyettem vállalta fel a büntetést.

Tudom, még fiatal vagyok, de már most is vannak tapasztalataim azzal kapcsolatban, hogyha beszélgetek Jézussal imádságon keresztül, akkor Ő meghallgat. Ezért követem Őt. Az egyik ilyen élményem az, hogy két év óta zárkózott természetem elkezdett feloldódni. Köszönöm ezt Jézusnak, a református gyülekezetnek és BoKyeung néneinek. A református énekek és István bácsi is segített ebben. Tőle tanultam meg, hogy Isten templomába örömmel is lehet jönni. Én örömmel jövök mindig ebbe a gyülekezetbe és kérem a Jóistent, hogy a jövőben adjon erőt ahhoz, hogy tovább tudjam Őt engedelmesen szolgálni!
Áldás békeességet!

Miltner Hanna

SZÓRVÁNYAINK ÜZENETE

Gyermektábor Apcon

Évek óta lehetőségünk van Jeney Ottó családsegítő testvérünkkel közösen szervezni gyermektábort Apcon. A tábor lényege az, hogy olyan gyerekeket szólítunk meg az evangéliummal, akik problémákkal küszködnek. Mivel általános iskolás gyermekekről van szó, így különböző játékos foglalkozásokon keresztül tesszük ezt, mert számukra ülve hallgatni valamit nagyon nehéz.

Idén körülbelül 35 gyermek vett részt az apci lőtéren megrendezett kétnapos napközi táborban. A helyszín, mintha egy mesebeli liget lenne az erdő szélén. Dimbes-dombos, csendes, gyönyörű zöld ligetek szerteszét. A gyermekek is nagyon élvezték, ahogy a különböző állomásokon körbejárták a helyszínt.

Tanítással, bábjátékkal és beszélgetéssel szórtuk a magokat Isten kegyelméből. Én a sportprogramok állomásán szolgáltam, ahol egy kalandpályán keresztül tanítottuk a gyerekeket. A kalandpálya neve "Jézussal könnyebb", amely több állomásból állt.

Egy feladatot megemlítek, amelyben Jézus erejét próbáltuk bemutatni a számukra. Egy kötélhúzásnál igazságtalanul osztottuk el őket: a kötél egyik végén a legcsintalanabb gyerek fogta a kötelet, a másik végén pedig az egész csapat. Elmondtuk nekik, hogy az élet igazságtalan, amit most érezni is fognak. Természetesen az egyedül maradt gyermeket elhúzza a másik csapat. Ekkor adtunk lehetőséget nekik arra, hogy Jézustól kérjenek segítséget. Nagy huzavona után megérett a szív arra, hogy segítséget kért az, aki egyedül maradt. Ekkor beálltam melléjük, és úgy már tudott győzni az, aki egyedül volt addig a többség ellen. Megjegyzem, volt egy csapat, amikor engem is elhúztak, mert nekem is kellett volna segítséget kérni. Vicces jelenet volt!

Az a reménységem, ha majd egy hasonló nehéz élethelyzetbe kerülnek, akkor eszükbe jut ez a játék, és Jézustól kérnek segítséget, aki erősebb bárkinél és bárkinél, akivel szemben állnak. Amikor az ember a mindenható Istent szolgálja, elképesztő dolgok történnek. Azt hinnénk, hogy csak mi taníthatjuk a gyerekeket, de valójában ők is tanítanak minket. Több megérintő pillanatot éltem át, melyek elkísérnek egész életemben.

Tóth Dávid

VERS

Amíg a kegyelem tart

Ne bosszankodj, csak szeress!
Naponta sokat nevess!
Amíg a kegyelem tart.

Nem kell bonyolítani semmi dolgot,
csak légy egyszerűen sokszor boldog!
Amíg a kegyelem tart.

Ne legyen életedben nagy hajcihő,
csak sok apró szeretet idő!
Amíg a kegyelem tart.

Áradjon szerte szét a szeretet!
Tedd a fejemre áldó kezedet!
Amíg a kegyelem tart.

Bárányné Zsuzsi

HIVOGATÓ

ÜNNEPI ALKALMAINK RENDJE

2023 decemberében a szokásos alkalmakon túl:

- Adventi készülődés a léleknek is!
December 3-án (vasárnap) 16:00 órakor templomunkban, majd 17:30-kor gyertyagyújtás a Kossuth téren.
- Szórvány-karácsony
december 23-án (szombat) 16:00 órakor. Nagy szeretettel várjuk szórványaink népét, hogy együtt köszönjük meg Istennek karácsonyi csodáját, Jézus Krisztus eljövételét.
- December 24-én (vasárnap) kétszer tartunk istentiszteletet, 10:00-kor és Szenteste 18:00-kor.
- Karácsony mindkét napján találkozhatunk, délelőtt 10:00-kor. Ünnepe első napján lesz úrvacsorai közösség.
- December 31-én (vasárnap) 10:00-kor és Óév esti istentisztelet 18:00-kor.
- Újév napján délelőtt 10:00-kor.
- A szórvány-alkalmak a szokott rendben, illetve előzetes egyeztetés szerint történnek. Bátran érdeklődjünk a részletekről (Tel.: 06/37/342-327).

Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István
Tördelő-technikai szerkesztő: Petrovics Gusztáv
Nyelvi korrektor: Kővári Éva

Munkatársak: Bo Kyeung, Fonyódi Imréné,
Nagy Zsuzsanna, Tóth László,
Média Misszió,

Kiadó: Hatvani Református Egyházközség
Szerkesztőség: 3000 Hatvan; Dózsa tér 9. Telefon: 37/342-327
A Hatvani Református Egyházközség számlaszáma: 11705008-20381477
A LÁMPÁS honlapunkon is olvasható: hatvanref.hu
A cikkeket a hatvan@reformatus.hu címre várjuk